Lieta Nr. C 23067414
Madona, 2014.gada 20.novembris

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesas tiesnese G.Rezgoriņa 2014.gada 20.novembrī rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers.D/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2014.gada 29.augustā Madonas rajona tiesā saņemta /pers. A/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka prasītājai un atbildētājam ir kopīgs bērns - 2013.gada 10.maijā dzimušais dēls /pers. C/. Kopdzīve ar atbildētāju ilgusi no 2012.gada līdz šā gada aprīļa mēnesim. /pers. D/ materiālo atbalstu sniedzis tikai vienu mēnesi. Atbildētājs par bērnu neinteresējas, ne materiālu, ne morālu atbalstu nav sniedzis. Prasītāja nestrādā, jo bērnam ir tikai gads un četri mēneši. Reālu ienākumu viņai nav, izņemot ģimenes valsts pabalstu EUR 170 mānesī. Bērns atrodas prasītājas apgādībā. Lūgts piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt līdz bērna 18 gadu vecumam. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājam uz prasības pieteikumā norādīto adresi. Sūtījums nav atgriezts tiesā, tātad – sasniedzis adresātu. Līdz šī nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētāja paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā šo tiesību normu, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītāja nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē, bet atbildētājs nav sniedzis tiesai nekāda veida paskaidrojumu, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecību (10.l.l.) apstiprināts, ka 2013.gada 10.maijā dzimušā /pers. C/ māte ir /pers.A/ , bet tēvs – /pers. D/. Ar Madonas novada pašvaldības izziņu (9.l.l.) pierādīts, ka dēls atrodas mātes apgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan /pers. A/ tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī /pers. D/ pienākums tos sniegt.

Atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par celto prasību vai cēlis pretprasību, apstrīdot bērna izcelšanos no viņa. Tāpat lietā nav iesniegti pierādījumi, ka tēvs labprātīgi sniedz materiālo atbalstu bērna uzturēšanai vai dēls atrodas tēva apgādībā. Tādējādi tiesas ieskatā šobrīd nepastāv tādi tiesiskie vai faktiskie apstākļi, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus savam bērnam.

Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem Civilprocesa likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 960 *euro*. No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[25]pantu

tiesa nosprieda:

Apmierināt /pers.A/ , personas kods /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers.D/ , personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers.D/ par labu /pers.A/ uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi laikā līdz 2020.gada 9.maijam 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot ar 2020.gada 10.maiju - 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2014.gada 29.augusta un turpināt līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers.D/ par labu valstij valsts nodevu 144,00 *euro* (viens simts četrdesmit četri *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,91 *euro* (divi *euro* un deviņdesmit viens cents).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.